

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET GERECHT  
21 mei 2001

Zaak T-52/01 R

**Jürgen Schaefer**  
**tegen**  
**Commissie van de Europese Gemeenschappen**

„Procedure in kort geding – Ambtenaren – Overplaatsing – Ontvankelijkheid  
– Fumus boni juris – Spoedeisendheid”

Volledige Spaanse tekst . . . . . II - 543

**Betreft:** Verzoek tot, enerzijds, opschorting van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Commissie van 12 februari 2001 houdende overplaatsing van verzoeker naar Brussel, en anderzijds, schorsing van iedere procedure ter voorziening in de door die overplaatsing ontstane vacature.

**Beslissing:** Het verzoek in kort geding wordt afgewezen. De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

## Samenvatting

*1. Ambtenaren – Beroep – Termijnen – Aanvang – Mondelinge mededeling – Bewijslast betreffende kennisneming van bestreden besluit  
(Ambtenarenstatuut, art. 90 en 91)*

*2. Kort geding – Opschorting van tenuitvoerlegging – Voorwaarden voor toekenning – „Fumus boni juris” – Overplaatsing van ambtenaar die bij delegatie van Commissie in derde land is tewerkgesteld, naar zetel – Schending van recht van belanghebbende op bij- en nascholing – Verplichting van Commissie, vóór overplaatsing gegrondheid van door derde land jegens betrokken ambtenaar gemaakt voorbehoud te onderzoeken – Afwijzing  
(Art. 242 EG; Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, art. 104, lid 2; Ambtenarenstatuut, art. 24, derde alinea)*

*3. Ambtenaren – Organisatie van diensten – Tewerkstelling van personeel – Beoordelingsvrijheid van administratie – Argument ontleend aan Handvest van grondrechten van Europese Unie*

1. De partij die met een beroep op een mondelinge mededeling van het bestreden besluit aanvoert dat het beroep na het verstrijken van de in het Statuut gestelde termijnen is ingesteld, moet aantonen dat de verzoeker door die mondelinge mededeling kennis heeft kunnen nemen van het besluit.

(cf. punt 39)

Referentie: Hof 13 juli 1989, Olbrechts/Commissie, 58/88, Jurispr. blz. 2643, punt 10

2. Met betrekking tot de fumus boni juris van een verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging van een besluit houdende overplaatsing naar de zetel van een ambtenaar die voorheen bij een delegatie van de Commissie in een derde land was tewerkgesteld, is het door de betrokkene op artikel 24, derde alinea, van het Statuut gebaseerde argument dat het omstreden besluit zijn recht op bij- en nascholing schendt, volstrekt ongegrond. Allereerst staat niet vast dat de op de Gemeenschappen rustende verplichting om deze bij- en nascholing te vergemakkelijken, de ambtenaar daadwerkelijk een subjectief recht verleent. Verder blijkt uit de tekst van die bepaling duidelijk dat de verplichting met name afhankelijk is gesteld van de voorwaarde dat „[deze bij- en nascholing] verenigbaar is met de eisen van een goede werking der diensten”.

Evenmin ernstig is het argument dat naar aanleiding van een voorbehoud gemaakt door het derde land waarbij de ambtenaar een diplomatieke functie uitoefent voor de Commissie, overplaatsing slechts gerechtvaardigd is wanneer de Commissie na onderzoek vaststelt dat dit voorbehoud gegrond is. Het Hof heeft immers duidelijk vastgesteld dat „moeilijkheden in de interne verhoudingen [...] de overplaatsing van een ambtenaar in het belang van de dienst rechtvaardigen [...] los van de vraag, wie voor de betrokken incidenten verantwoordelijk is”. Deze rechtspraak geldt te meer wanneer het gaat om moeilijkheden van een ambtenaar die diplomatieke taken heeft.

(cf. punten 41 en 42)

Referentie: Hof 12 juli 1979, List/Commissie, 124/78, Jurispr. blz. 2499, punt 13; Hof 12 november 1996, Ojha/Commissie, C-294/95 P, Jurispr. blz. I-5863, punten 41 en 42

3. Zelfs al zou het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, dat niet verbindend is, gevolgen kunnen hebben voor de uitlegging van het Statuut, een algemene en niet nader uitgewerkte verwijzing naar bepalingen van dat handvest kan de rechtspraak inzake de bevoegdheid van de gemeenschapsinstellingen om een ambtenaar over te plaatsen in het belang van de dienst, niet op losse schroeven zetten.

(cf. punt 44)